

عنوان مقاله:

تاثیر افکار نوافلاطونی در عرفان اسلامی (خصوصاً در آثار عطار و مولوی)

محل انتشار:

فصلنامه زبان و ادبیات فارسی، دوره 12، شماره 5 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 34

نویسندگان:

رضا اشرف زاده - استاد گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد

روجا پورفرج بیگ زاده - دانشجوی دکتری دانشگاه آزاد اسلامی واحد سبزوار

خلاصه مقاله:

عرفان اسلامی پدیده ای شکل گرفته در بستر تفکرات فلسفی و کلامی است این جریان پربار فرهنگی، بار سنگینی از مضامین و آموزه های مکاتب فکری پیشین را بر دوش می کشد. فلسفه نوافلاطونی یکی از مهمترین آبشخورهای عرفان و تصوف اسلامی است و باروری این مکتب از مطالعه آثار برجسته ترین عارفان سده های ششم و هفتم هجری یعنی شیخ فریدالدین عطار نیشابوری و جلال الدین محمد بلخی آشکار می گردد. کشف، دسته بندی و تبیین مولفه های موجود در نظام فلسفی نوافلاطونیان در سروده های عطار و مولوی، حاکی از ژرفای تاثیرپذیری این دو قله رفیع عرفان اسلامی از تعالیم فلوپتین است. این مقاله با ارایه شواهدی سعی در بازنمایی این تاثیر عمیق و بنیادین دارد

کلمات کلیدی:

عرفان اسلامی، فلسفه نوافلاطونی، فلوپتین، عطار و مولوی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1346209>

